

Josep Fuentes Ribas

EL JUTGE LÓPEZ-CARRASCO

Nosaltres vam estar deu dies a disposició de la Guàrdia Civil perquè era estat d'excepció, i llavors al cap dels deu dies ens van passar al Jutjat. Jo recordo que hi vaig anar amb el Muñoz Pardillo, que és un home gran que treballava a la SAF, que ara està per Andalusia o per allà, i vam estar bastant estona esperant que el jutge ens prengués declaració. Primer van cridar el Pardillo i sembla que sí que ell va parlar amb el jutge, però després quan a mi em van cridar, es va presentar un dient que era administratiu del Jutjat, que el jutge no hi podia ser i que em prenia la declaració ell. Vaig quedar com desconcertat, no? Penso que això devia ser una irregularitat important, perquè que no t'escolti...

Dir també que ja teníem referències del jutge López-Carrasco, perquè ens havien dit que era un expolícia, però a més la Rosario, el Padullés, jo i la Jessi Molins el coneixíem, perquè ens havia casat. Ens vam casar pel civil; crec que la Rosario i el Padullés van ser dels primers casaments que hi va haver i després a continuació nosaltres. I, per cert, allò que dius: "No vas a l'església, però vas al Jutjat" i com ens va atendre aquell *borde* semblava més aviat, jo què sé, una cosa tan desgraciada...

Després sé que el Viader va presentar un escrit amb les explicacions nostres sobre les tortures que hi havia hagut i el Viader ens va venir a dir que el jutge l'havia desestimat, vull dir que havia passat d'ell, per dir que les declaracions havien sigut declaracions condicionades per les tortures i tal. I això és el que jo sé d'aquest home que se'm va comportar.... I després encara vaig tenir la desgràcia de coincidir amb ell en el temps de la transició en alguna entitat; em sembla que era l'associació que hi ha de jubilats de la Caixa de Pensions, que està allà a sota d'on vivies tu... Sembla que un de la junta era ell i jo, quan vaig ser regidor a l'Ajuntament, m'hi van fer anar, i el trobaves i *bueno*, una persona d'aquelles... nefasta.